

THE IMPACT OF NONFORMAL ACTIVITIES ON THE DEVELOPMENT OF THE COMMUNICATION ABILITY AND THE INTERCULTURAL ABILITY THROUGH MULTICULTURAL DIALOGUE

Diana Boc-Sînmărghișan, Cosmina Simona Lungoci

Lecturer, PhD, "Victor Babeș" University of Medicine and Pharmacy, Timișoara,

Lecturer, PhD, Western University of Timișoara

Abstract: Our paper aims at presenting the interdisciplinary and intercultural endeavour of exploring the language, of specific intercultural communication fields, within a project of ongoing, yearly communication sessions and workshops destined to both Romanian and foreign students of "Victor Babeș" Medicine and Pharmacy University and of Timișoara's West University students. The purpose of our non-formal activities has been the development of genuine communication skills and intercultural competence in those students who learn either French or Romanian Language as a foreign language. In this respect, we have organized student meetings in real-life settings, for four years, to provide them with the opportunity to interact, to use foreign languages and to improve linguistic acquisition, by bringing to date various discourse types, typical for the given target language, as well as to the learning process.

Keywords: multicultural dialogue, intercultural competence, communication skills, non-formal activities.

Introducere

Lucrarea noastră își propune să prezinte demersul interdisciplinar și intercultural, de explorare a limbii, a domeniilor de specialitate și a comunicării interculturale, din cadrul unui proiect care a vizat desfășurarea unor sesiuni anuale de comunicări și ateliere destinate studenților români și străini de la Universitatea de Medicină și Farmacie „Victor Babeș” din Timișoara și de la Universitatea de Vest din Timișoara. Scopul activităților noastre nonformale a fost dezvoltarea competenței de comunicare și a competenței interculturale a studenților care își însușesc limbile română și franceză ca limbi străine. În acest sens, timp de 4 ani, le-am prilejuit acestora întâlniri în contexte situaționale autentice, în care au avut posibilitatea să interacționeze, să folosească limbile străine, prin actualizarea unor discursuri variate, proprii limbii și procesului de învățare.

Activitățile nonformale pot reprezenta un cadru adecvat de actualizare a discursurilor variate, exerciții extrem de utile pentru buna integrare a studenților străini în viața academică și a societății.

Cadrul teoretic al cercetării

În contextul globalizării și al multiculturalismului ce caracterizează societatea contemporană, educația prilejuiește actorilor implicați în procesul instructiv-educativ experiențe care presupun contactul cu persoane având identități diferite, aparținând unor culturi diferite și care, implicit, vehiculează limbi diferite. În consecință, concepte precum *interculturalism* și *multiculturalism* devin deosebit de importante în practica educațională, prin raportare la aspecte legate de competența de comunicare, competența interculturală, dialogul inter- și multicultural etc.

Sintagma *dialog intercultural* a fost folosită în mod oficial în anul 2008, în lucrarea *White Paper on Intercultural Dialogue*, apărută la Strasbourg, sub egida Consiliului European, desemnând un schimb de opinii deschis și respectuos, bazat pe înțelegere și respect reciproc, între indivizi și grupuri între care există diferențe etnice, culturale, religioase și lingvistice (White Paper on Intercultural Dialogue 2008: 17).

Provocările legate de dialogul inter- și multicultural sunt și de natură lingvistică, dificultățile de comunicare în mai multe limbi reprezentând adeseori o barieră în calea dialogului intercultural. Susținem această afirmație prin rezultatele unor cercetări relevante, care au evidențiat legătura indisociabilă dintre limbă și cultură (Kramsch 1993; Byram et al.2002; Galisson 1991; Beacco 2000) și care au generat apariția unor noțiuni precum *didactica limbilor culturi* sau *lexicultură*. În prezent, limba nu mai este un simplu mijloc de comunicare, ci un sistem complex de semne lingvistice și de referințe culturale, pe care educabilii trebuie să le înțeleagă în mod adecvat. Ea este un sistem simbolic ce vehiculează semnificații culturale. Limba poartă pregnant amprenta civilizației, pe de o parte pentru că este un produs socio-istoric, pe de altă parte pentru că este, înainte de toate, o practică socială. În mod complementar, niciun element raportat la civilizație nu există independent de limbă (v. Zarate 1986: 147).

Așadar, una dintre competențele-cheie necesare pentru asigurarea dialogului intercultural se situează în sfera lingvisticii. Subliniind valoarea multilingvismului, promotorii dialogului intercultural recomandă învățarea limbilor străine, cu scopul evitării stereotipurilor, dar și pentru a dezvolta curiozitatea și deschiderea spre alteritate și spre descoperirea altor limbi-culturi. În procesul de însușire a limbilor străine, prin interacțiunea cu persoane având identități

sociale și culturi diferite, fiecare dintre cei implicați ar trebui să se îmbogățească din experiența celuilalt (White Paper on Intercultural Dialogue 2008: 29).

Dimensiunea culturală în însușirea limbilor străine vizează două obiective: formarea competenței lingvistice, care este indispensabilă înțelegerii și exprimării orale și scrise, și, concomitent cu aceasta, dezvoltarea competenței interculturale. Acestea au rolul de a pregăti educabilii pentru inițierea unor relații optime cu persoane aparținând altor culturi, prin înțelegerea și acceptarea acestora în calitate de indivizi cu puncte de vedere, valori și comportamente diferite (Byram et al. 2002:11). Prin urmare, misiunea cadrelor didactice care predau limbi străine este de a dezvolta capacități, de a stimula exprimarea punctelor de vedere personale și de a contribui la formarea unei conștiințe culturale, dincolo de simpla transmitere a cunoștințelor despre cultura limbii țintă.

Competențele necesare practicării dialogului intercultural nu sunt în mod automat dobândite: acestea trebuie să fie învățate, practicate și întreținute de-a lungul vieții. În promovarea dialogului intercultural, în urmărirea obiectivelor și valorilor de bază susținute de Consiliul Europei, un rol esențial le este atribuit profesioniștilor din domeniul educației (v. White Paper on Intercultural Dialogue 2008: 29). Într-o Europă multiculturală, se recomandă ca educația să nu fie văzută doar ca un mijloc de pregătire a tinerilor pentru piața forței de muncă, ci și ca un suport în dezvoltarea personală a acestora. Instituțiile de învățământ sunt, așadar, foruri importante pentru pregătirea tinerilor pentru viață, în calitate de cetățeni activi. Acestea sunt responsabile pentru îndrumarea și sprijinirea lor în dobândirea instrumentelor și în dezvoltarea atitudinilor necesare pentru viața în societate sub diversele ei aspecte, printre care se numără și gestionarea diversității și stimularea deschiderii față de alte culturi (*ibidem*: 31).

Dezvoltarea competenței interculturale este esențială pentru o cultură democratică și pentru asigurarea unei coeziuni sociale adecvate. J.-Cl. Beacco identifică 5 elemente componente ale competenței interculturale: *componenta etnolingvistică*, ce presupune adaptarea discursului la regulile sociale de bază în cadrul interacțiunii comunicaționale; *componenta acțională*, de tip pragmatic, ce vizează utilizarea unui comportament minim adecvat în relația cu Alteritatea, în planul comunicării; *componenta relațională*, care implică formarea unor atitudini pozitive de deschidere și de curiozitate față de Celălalt, care să contribuie la reușita interacțiunii verbale cu locuitorii nativi ai limbii țintă; *componenta interpretativă*, referitoare la capacitatea de a decoda și de a înțelege reprezentările societății limbii/culturii țintă, vehiculate în discursuri, imagini,

comportamente; *componenta educativă* sau *interculturală propriu-zisă*, care implică emiterea judecăților de valoare, etnocentrismul și procesele de dependență culturală, pe care confruntarea cu Alteritatea le poate genera și de care trebuie să îi facem conștienți pe educabili, în contextul unei veritabile acțiuni educative (Beacco 2006: 17-18).

Se recomandă ca responsabilii din domeniul educațional să utilizeze pe deplin descriptorii competențelor cheie pentru dezvoltarea comunicării interculturale și a competenței de comunicare, să proiecteze, să implementeze programe de studii și să dezvolte instrumente complementare care să încurajeze educabilii să-și manifeste reflecția critică, inclusiv asupra propriilor răspunsuri și atitudini față de experiențele altor culturi (v. White Paper on Intercultural Dialogue 2008: 43).

Pedagogia interculturală este astfel definită ca o pedagogie a relației, o pedagogie a diferenței (a cunoașterii, a înțelegerii, a respectului diferențelor). Ea pregătește individul să facă față unei conjuncturi sociale noi prin transmiterea de cunoștințe și dezvoltarea de competențe specifice (aptitudini comunicaționale și de relaționare interpersonală și intercomunitară, spirit critic privind identitățile speciale, relativizarea modelelor etc.) (Rus, Bota (coord.) 2002: 22).

Implicarea tinerilor în activități nonformale este un deziderat explicit al promotorilor dialogului intercultural. Consiliul Europei a încurajat statele membre să promoveze educația nonformală și să încurajeze tinerii în direcția cultivării valorilor care stau la baza dialogului intercultural. Aceste activități sunt eficiente în dezvoltarea competenței de comunicare și a competenței interculturale datorită faptului că prilejuiesc dialogul într-un cadru lipsit de constrângerile formale ale activităților instructiv-educative cotidiene (v. White Paper on Intercultural Dialogue 2008: 31-32). În contextul însușirii limbilor străine, activitățile nonformale prilejuiesc educabililor folosirea limbii țintă în contexte comunicaționale autentice, în cadrul unui dialog multicultural care îi implică și pe vorbitorii nativi ai limbilor străine însușite de studenți. Vorbim în acest caz de *învățare prin experiență directă* care îi ajută să conștientizeze propria identitate pe de o parte, pe de altă parte să-și contureze percepția asupra Alterității.

Prin procesul de predare/învățare a limbilor străine se urmărește formarea unor atitudini deschise, proactive, reflexive și critice pentru ca educabilii să fie capabili să gestioneze pozitiv toate formele de contact cu Alteritatea. Se urmărește, de asemenea, cultivarea curiozității pentru descoperirea și gestionarea individuală, atentă și permisivă a diversității culturale, încercând să

se înlătore și să se evite formarea unor atitudini ego/etnocentrice. Așadar, dimensiunea culturală a predării/învățării unei limbi străine are la bază conștientizarea caracterului plural și dinamic al identității culturale și sociale(v. J.-C. Beacco 2001:3).

Cunoașterea, conștientizarea și înțelegerea asemănărilor și deosebirilor la nivel relațional, comportamental dintre lumea din care provin educabilii și lumea comunității limbii țintă, stau la baza formării unei conștiințe interculturale. Dintre aptitudinile și capacitățile interculturale vizate în activitatea de predare/învățare a limbilor străine, *Cadrul European Comun de Referință pentru Limbi* precizează:

- capacitatea de a stabili o legătură între cultura de origine și cultura străină;
- sensibilizarea educabililor față de noțiunea de cultură și capacitatea de a recunoaște și utiliza strategii variate pentru stabilirea de relații cu persoane care provin dintr-o altă cultură;
- capacitatea de a juca rolul de intermediar cultural între propria cultură și cultura străină și de a gestiona corespunzător conflictele culturale și neînțelegerile generate de diferențe culturale;
- capacitatea de a depăși stereotipurile (CECRL2000: 84).

Înșușirea limbilor străine contribuie la dezvoltarea unei personalități interculturale, în care atitudinile (deschidere și interes față de trăirea unor experiențe noi, voința și capacitatea de a transgresa diferențele culturale), motivațiile, valorile, credințele, stilurile cognitive și trăsăturile de personalitate ale educabililor joacă un rol important (*ibidem* : 84).

Așadar, prin dimensiunea culturală în predarea limbilor străine se urmărește formarea unor locutori în calitate de mediatori interculturali, capabili să se angajeze într-un cadru complex și într-un context de identități multiple, prin evitarea stereotipurilor care însoțesc, în general, percepția asupra Alterității. Această abordare urmărește formarea unei percepții despre interlocutor în calitate de persoană al cărei profil rămâne a fi descoperit, nu al unui simplu individ purtător al unei identități atribuite din exterior. Comunicarea interculturală care se instituie astfel este bazată pe respectul individului și pe egalitatea tuturor în materie de drepturi ale omului (Byram et al. 2002: 9).

Premise în alegerea subiectului

Legătură profundă dintre om și pământ (v. Ioniță 1982: 19), numele de loc, prin caracterul lui de arhivă, scoate la iveală stări interioare, interpretări subiective, constatări. Studiul ei este relevant pentru istoria unei comunități, pentru cultura sa materială și spirituală, prin aceste relicve reflectându-se „întregul fel tradițional de viață al unui popor” (Homorodean 1980: 30). Aceasta a fost premisa de la care am pornit în demersul nostru. Am vrut să dăm jos haina timpului și, fără pudoare, să transmitem simpatetic, în cuvinte simple, idei, simțiri, întreaga expresivitate lingvistică a fiecărui localnic la contactul cu lumea ce-l înconjoară. Ne-am rezumat la o anumită categorie toponimică, cea care face trimitere directă la stațiunile balneoclimaterice din România și din țări precum: Albania, Algeria, Belgia, Egipt, Elveția, Franța, Germania, India, Iordania, Irak, Iran, Israel, Maroc, Moldova, Serbia, Siria, S.U.A, Thailanda, Tunisia, Ucraina și Ungaria, țări reprezentate de studenți ai Facultăților de Medicină, Medicină Dentară și Farmacie.

Unul dintre elementele cheie pentru măsurarea succesului este și modul în care suntem percepuți pe plan internațional. România se înscrie printre țările europene cu un fond balnear remarcabil: 1/3 din apele termale și minerale de pe continent se găsesc în țara noastră. Această valoare este accentuată de complexitatea factorilor naturali, respectiv regăsirea în aceeași stațiune a factorilor principali de mediu, alături de o gamă largă de substanțe minerale de cură, precum și de existența în România a tuturor tipurilor de substanțe minerale balneare care pot fi utilizate în profiluri variate de tratament balnear.

Desfășurarea activităților

Mai multe secvențe de întâlniri au avut loc la Universitatea de Medicină și Farmacie „Victor Babeș” din Timișoara. Participanții la activitățile proiectului au fost cadre didactice, filologi, medici și studenți români și străini de la cele două universități partenere. La sesiunile de comunicări, studenții au prezentat lucrări științifice în limbile română și franceză.

Locuri și terapie, stațiuni balneoclimaterice, factori naturali de cură, studii de caz medical sau exerciții de recuperare au constituit un prim subiect de dezbatere, urmărindu-se capacitatea de conștientizare și înțelegerea identității culturale naționale în interacțiune cu identitatea culturală a Europei și a restului lumii. În cadrul atelierelor, s-a conlucrat în echipe multiculturale și interdisciplinare, în vederea realizării unor postere tematice. Prin intermediul

sarcinilor de lucru, au fost urmărite în principal aspecte legate de capacitatea de a comunica, de a înțelege și de a-i face pe alții să înțeleagă. În acest sens, au fost vehiculate diferite mesaje în situații variate, pe subiecte sau texte specializate dintr-un domeniu familiar. S-au folosit elemente ajutătoare (diagrame, hărți, notițe) cu scopul de a înțelege sau de a produce texte scrise sau mesaje verbale (conversații, instrucțiuni, interviuri, discursuri). Prezentăm mai jos una dintre schițele de lucru din grupa *RoSeFrItSiGer*, ai cărei participanți au reprezentat țările: Italia, Germania, Franța, România, Serbia și Siria.



Sub cupola unor subiecte precum: *Rolul curativ al apelor termominerale, Apele minerale din Banat, Stațiunile balneoclimaterice din Banat: indicații pentru curele profilactice, De ce să vizităm Timișoara în 2021? Perspectiva unui medic de reabilitare medicală, Calitățile balneoclimaterice ale stațiunii Buziaș, Calitățile balneoclimaterice ale arealului Dezna-Moneasa, Incursiuni mitologice despre toponimul Băile Herculane, Ținuturile Lipovei în și dincolo de literatură*, în cadrul unei abordări interdisciplinare, am dorit să ilustrăm viabilitatea patrimoniului cultural din Banat, iar prin cercetare, să promovăm cultura bănațeană.

Obiectivele urmărite:

Obiectivele au fost clare și s-au concretizat prin elaborarea unui volum bilingv de cultivare a limbilor română și franceză pentru domeniul medical și nu numai.

Elementele constante ale întâlnirilor noastre din cadrul sesiunilor de comunicări și atelierelor auvizat:

- afirmarea culturii și științei românești în circuitul național și internațional de valori, prin manifestări cultural-științifice interdisciplinare;
- implementarea practicilor interculturale în activitățile educaționale, oferind astfel studenților posibilitatea de a afla mai multe despre alte țări, alte culturi, de a-și lărgi orizontul intercultural;
- dezvoltarea spiritului de toleranță și a respectului față de colegii ale căror standarde culturale diferă de cele din țara noastră;
- aprofundarea cunoștințelor și dobândirea de noi competențe prevăzute în curricula universitară;
- cultivarea unei atitudini pozitive față de învățarea limbilor străine;
- aplicarea în planul comunicării a abilităților formate la cursurile de limbă;
- dezvoltarea abilităților de comunicare și relaționare între educabili ce urmează forme de școlarizare diferite;
- realizarea unor legături deschise între studenții medicinisti și cei filologi;
- inițierea studenților în organizarea activităților nonformale;
- stimularea și motivarea studenților spre studiul limbii române ca limbă străină și a limbilor străine, prin conștientizarea valențelor funcționale ale acestora.

Concluzii

Prin aceste sesiuni de comunicări și ateliere ne-am dorit să contribuim la promovarea cercetării științifice, la afirmarea științei și culturii românești și bănățene în circuitul național și internațional de valori, acțiuni care susțin realizarea misiunilor celor două universități partenere implicate în proiect, precum și cooperarea științifică într-un domeniu de cercetare și dezvoltare de interes comun.

Considerăm că ne-am îndeplinit obiectivele propuse, prilejuind studenților implicați dialogul inter - și multicultural, prin stimularea mai multor capacități: capacitatea de corelare și interpretare a elementelor lingvistice și a reprezentărilor culturale vehiculate prin intermediul expunerilor din cadrul sesiunilor de comunicări, capacitatea de descoperire și de interacțiune manifestată în cadrul atelierelor, capacitatea de a oferi o perspectivă contrastivă asupra culturii, asupra punctelor de vedere, asupra practicilor și produselor propriei țări și ale altor țări/culturi. Astfel, i-am ajutat să înțeleagă cum funcționează interacțiunile interculturale, am demonstrat că

identitățile sociale sunt parte integrantă din orice relație și din orice domeniu, i-am stimulat pe studenți să afle ei înșiși mai multe lucruri despre cei cu care comunică.

Demersul nostru interdisciplinar și inter-/multicultural poate fi corelat cu procesul de globalizare, înscriindu-se firesc în rândul practicilor recomandate în documentele de referință elaborate la nivel european, care conturează scopul dialogului intercultural după cum urmează: scopul dialogului intercultural este de a dezvolta o mai profundă înțelegere a diferitelor opinii și practici ale lumii, pentru a spori cooperarea și participarea, pentru a permite creșterea și transformarea personală, prin promovarea toleranței și respectului față de celălalt (v. Byram et al. 2002: 14,15; White Paper on Intercultural Dialogue 2008: 17).

Subliniem încă o dată importanța dialogului în gestionarea grupurilor multiculturale și recomandăm însușirea limbilor străine în contexte comunicative și culturale deopotrivă, prin intermediul activităților nonformale.

Bibliografie selectivă

Baraldi, Claudio, *Dialogue in Intercultural Communities. From an educational point of view*, Amsterdam / Philadelphia, John Benjamins Publishing Company, 2009.

Beacco, J.-C., *L'approche par compétences dans l'enseignement des langues*, Paris, Les Éditions Didier, 2007.

Beacco, J.-Cl., 2006. "Education à la citoyenneté et enseignement des langues: valeurs et instruments", Actes du séminaire national *Lingue e culture: una sfida per la cittadinanza*, LEND, anul XXXI, dec.

Beacco, J.-Cl., *Les dimensions culturelles de l'enseignement de langue. Des mots aux discours*, Paris, Hachette, 2000.

Beacco, J.-Cl., *Les dimensions culturelles et interculturelles des enseignements de langues: état des pratiques et perspectives*, Texte présenté lors du Séminaire sur « *Convergences curriculaires pour une éducation plurilingue et interculturelle* », 2011, disponible la: http://www.academia.edu/36442683/Les_dimensions_culturelles_et_interculturelles_des_enseignements_de_langues_%C3%A9tat_des_pratiques_et_perspectives).

Byram, Michael; Bella, Gribkova; Hugh, Starkey, *Développer la dimension interculturelle de l'enseignement des langues. Une introduction pratique à l'usage des*

enseignants. Strasbourg, Division des politiques linguistiques, Direction de l'éducation scolaire, extra-scolaire et de l'enseignement supérieur, DG IV, Conseil de l'Europe, 2002.

Cadre européen commun de référence pour les langues: apprendre, enseigner, évaluer (CECRL), Strasbourg, Division des Politiques Linguistiques, 2000.

Galisson, Robert, *De la langue à la culture par les mots*, Paris, CLE International, 1991.

Homorodean, Mircea, *Vechea vatră a Sarmizegetusei în lumina toponimiei*, Cluj-Napoca, Ed. Dacia, 1980.

Ioniță, Vasile, *Nume de locuri din Banat*, Timișoara, Ed. Facla, 1982.

Kramsch, C, *Context and Culture in Language Teaching*, Oxford, Oxford University Press, 1993.

Rus, Călin; Bota, Oana (coord.), *Educație interculturală în comunități multietnice*, Institutul Intercultural Timișoara, 2002.

White Paper on Intercultural Dialogue "Living Together As Equals in Dignity", Council of Europe, Strasbourg, 2008.

Zarate, Geneviève, *Enseigner la culture étrangère*, Paris, Hachette, 1986.